

ԵՐԱՊՈՒՇԱՔԹԻ, 17 ՅՈՒՆԻՍԵՐ, 2022

ՏԵՐՈՒՆԱԿԱՆ ԱՊՈԹՔ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմաստութիւն Հօր Յիսուս, Կուր ինձ իմաստութիւն Կբարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա Կիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ԻՍԱՍՏՈՒԹԻՒՆ ՍՈՂՈՍՈՒՆԻ 2

ՓՆՏՈՒԵԼ ԶԱՍՏՈՒԱԾ ԵՒ ՓԱԽՁԻԼ ՄԵՂՔԷՆ

Անիրաւ մարդիկ այսպէս խորհեցան իրենց սրտին մէջ.
«Մեր կեանքը կարն է եւ ցաւերով լեցուն.
Եւ երբ մարդը հասնի իր վախճանին, ոչ մէկ փրկութիւն կայ,
Եւ չկայ մէկը որ վերադարձած ըլլայ գերեզմանէն:
Մենք պատահաբար ծնած ենք, եւ ասկէ ետք ալ չեղածի պէս պիտի ըլլանք:
Մեր անունը պիտի մոռցուի ժամանակի ընթացքին,
Եւ մեր գործերը պիտի չյիշուին:
Մեր կեանքը սահող ստուեր է,
Եւ ոչինչ կարգիլէ մարդուս վախճանը:
Ուրեմն, եկէ՛ք վայելենք այն բարիքները որոնք կան:
Եկէ՛ք գինովանա՛նք տարբեր-տարբեր գինիներով ու անուշ իւղերով:
Եկէ՛ք անիրաւութեամբ բռնադատենք տնանկը, եւ չխնայենք որբին:
Թող մեր ոյժը դառնայ արդարութեան օրէնք:
Դարանակալ ըլլանք արդարին,
որովհետեւ կը նախատէ մեզ՝ օրէնքներուն դէմ մեղանչելնուս համար,
կը պարսաւէ մեզ՝ մեր երիտասարդական մեղքերուն համար:
Մեր առջեւ՝ մեր խորհուրդներուն յանդիմանութիւնն է ան:
Անոր կեանքը տարբեր է ուրիշներէն:
Ինքզինքն Տիրոջ որդի կը կոչէ, եւ հպարտութեամբ Աստուծոյ՝ Հայր:
Տեսնենք արդեօք նշմարի՞տ են անոր խօսքերը,
Եւ փորձենք տեսնել, ինչ պիտի ըլլայ անոր վախճանը:
Եթէ Աստուծոյ որդի է, թող Աստուած պաշտպանէ
Եւ ազատէ զինք իր հակառակորդներէն:
Թշնամանքով եւ ծեծով խոշտանքներ գինք,
որպէսզի տեսնենք անոր հեզութեան ու համբերութեան չափը:
Խայտառակ մահով դատապարտենք զինք,
արդեօք Աստուած օգնական պիտի ըլլա՞յ իրեն»:

ՆԱՐԱԿԱՆ-ԱՊՈԹՔ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:
Վմենասուրբ Երրորդութիւն, սուր աշխարհիս խաղաղութիւն:
Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցէրոց արքայութիւն:
Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւեն ես նեղերոց:
Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
աջ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի Կուր եւ ի գիշերի,
ի նստիլ ի Կան, ի գնալ ի ճանապարհ,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
Եւ ողորմեա՛ քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:

ՕՐՈՒԲԱՆ ՆԻԺԹԸ

ԱՌԱԿԱՑ 22 ԳԼՈՒԽ

ԵՐԵՍՈՒՆ ԻՍՎԱՏՈՒՆ ԽՕՍՔԵՐ 22:17-29

Ժողովրդական խօսք կայ, որ կ'ըստ. «Ականջիդ օղ ըրէ այս խօսքերը»: Աչքայայտութիւն մըն է, որ ըսել կ'ուզէ միտքդ պահէ, ականջիդ մէջ մնայուն լսելի թող ըլլան, անոնց մասին մտածէ: Ահա Աստուածաշունչ Մարեանի Առակաց գիրքի այս խօսքերն ալ իբրեւ օղ, ոչ իբրեւ զարդարանք, թող այդպիսին ըլլան մեզի համար, որպէսզի այդ խօսքերուն վրայ մտածելով, ինչպէս պիտի ըսէ Դաւիթ մարգարէն, գիշեր ցերեկ Զու խօսքիդ վրայ կը մտածեն, թող մեզ առաջնորդեն ի բարին եւ ի խաղաղութիւն: Մանաւանդ այսօրուան աշխարհի այս տագնապին, պեկոծութեան մէջ, կարենանք Քրիստոսի առաջնորդութեամբ հասնիլ մինչեւ խաղաղ նաւահանգիստ: Այսօրուան աշխարհի խառնակ այս վիճակին, ուր այլեւս անորոշութեան, շփոթութեան մայրնուած մարդը, ահի ու սարսափի մայրնուած: Առակաց գիրքի այս խօսքերը թող որ իրապէս մեզ այնպէս մը պատրաստեն, որպէս լոյս եւ ճրագ մեր քայլերուն եւ շափոյններուն: Թող այս խօսքերը ըլլան Աստուծոյ սպառազինութիւնը մեր վրայ առած, որպէս սուր, վահան, սաղաւարտ, դէմ դնելու համար չարին բոլոր փեսակի հնարքներուն:

Շարունակելով Առակաց 22.17 կը սկսի այսպէս, «Ականջդ ծռէ ու իմաստուններուն խօսքերուն մտիկ ըրէ, եւ քու սիրտդ իմ գիտութեանս փոր»: Աստուած այնպիսի ձեռով է սրբեղծած մարդ արարածը, ու անոր փորած անդամներ, որ, սակայն, յաճախ կը գործածենք առանց անդրադառնալու անոնց դերին ու փեղին մասին: Ահա այդ անդամներէն մէկն է ականջ կոչուածը: Լսելու միջոցը: Երբեք չենք մտածեր այդ մասին, այնքան արեւն որ առողջ է, անգամ մը որ սկսի վարանալու, լաւ չլսելու, ահա այն արեւն կը սկսին հեփաքքրրուիլ ու մրահագուիլ: Ականջ որ միայն լսելու համար չէ, այլ նաեւ լսուածը հասկնալու: Որովհետեւ նոյն այս ականջը այնպիսի բաներ կը լսէ, որոնք յաճախ միայն ձայներ են, իսկ երբ կը վերաբերի խօսքի, ահա այն արեւն բաւարար չէ լսելը, այլ նաեւ այդ լսուածը հասկնալու, ըբնելու, անոր մասին մտածելու: Նոյնն է նաեւ այսօրեղ պարագան, իմաստուն խօսքեր պիտի փոխանցուին, բայց այդ խօսքերը լսելու համար Առակաց գիրքը կ'ըստ. «Ծռէ ականջդ» ըսելու եղանակ մը, ինչպէս օրինակ, «բաց աչքդ», ինքը բաց է, բայց փեսնելու կարողութիւնը, կեդրոնացումը չունի: Նոյնպէս ալ ականջի պարագային, ծռէ կը նշանակէ ուշադրութեամբ մտիկ ըրէ, առաւել եւս, «սիրտդ իմ գիտութեանս փոր» բացառութիւնն ալ կը նշանակէ մտածումներդ ալ, խորհուրդներդ ալ գիտութեան, այս պարագային Աստուածային գիտութեան: Որովհետեւ «Եթէ անոնք քու սրտիդ մէջ պահես, հաճելի են, շրթունքներդ վրայ ալ կը հաստատուին» 18 հմր: Այսինքն՝ եթէ այդ խօսքերը իմ մտածումներս առարկան ըլլան, ահա այն արեւն շրթներս այդ խօսքերը պիտի արտաբերեն, որովհետեւ բերանը, շրթները սրտին աւելցունքն է որ դուրս կու գայ: Մեր շրթները ուրիշ բան չեն արտաբերեր եթէ ոչ մեր մտածումներն ու խորհուրդները:

«Ահա այս բաները այսօր իմացուց, որպէսզի մեր ապաւէնը Տէրը ըլլան», Անոր վստահելու 19հմր: Այդ խօսքերուն ստուգութիւնը, ճշմարտութիւնը իմանալու, եւ ի վերջոյ անոնց մասին վկայութիւն փալու երբ մարդիկ հարցնեն: Այսինքն՝ այս խօսքերը փորձեցան երկու նպատակով. նախ անձին՝ լսողին համար, անով լեցուելու, անոր պատրաստուելու, երկրորդ՝ վկայութեան համար, ուրիշին փոխանցելու, պատրաստան ունենալու: Սա կը նշանակէ, որ Աստուած, ինչ որ կը կարդանք Բ Օրինաց գիրքին մէջ, 29.29, «Ծածուկ բաները մեր Տէր Աստուծոյն կը վերաբերին, բայց յայտնուած բաները մեզի ու մեր որդիներուն փորձեցան են յաւիտեան, որպէսզի այս օրէնքին բոլոր խօսքերը կարարենք»: Աստուած սկիզբէն ինչ որ պէտք է մարդուն համար փորձեց է, կը բաւէ որ մարդը այդ խօսքերուն համաձայն ապրի ու կարարէ:

Առաջին իսկ արտայայտութեամբ կը յիշեցնէ եւ կը զգուշացնէ թէ «Աղքատը մի կողոպտեր, փնանկը մի անարգեր, որովհետեւ անոնց իրաւունքը պաշտպանողը Տէրը ինքն է» 22-23հմր: Այնպէս կը կարծենք, յաճախ, որ աղքատը եւ փնանկը իրենց աղքատութեան եւ փնանկութեան պարճառով անօգնական են, բայց ահա Աստուած կու գայ յիշեցնելու, որ անոնց օգնականը, անոնց իրաւունքը պաշտպանողը Տէրը ինքն է: Ինչպիսի վերաբերմունք ունենալու աղքատին ու փնանկին նկարմամբ:

Յիշեցում եւ զգուշացում բարկացող մարդուն հետ բարեկամութիւն ընելէ, որպէսզի անոր նման չըլլալու համար 24-25 հմր: Ինչպիսի ընտրելու բարեկամներ, որոնք կրնանք մեզ իրենց օրինակովը շեղել եւ մոլորեցնել:

Առակաց 22:7 հմր կը զգուշացնէր պարտք չունենալու մասին, որքան առաւել եւս 26-27 հմր զգուշացում ուրիշի համար երաշխաւորելու կամ գրաւ դնելու, մանաւանդ եթէ ի վիճակի չես վճարելու, այլապէս՝ սնանկութեան մարմնուի:

28հմր հեփաքքրական արտայայտութիւն մըն է, որ կ'ըստ. «Տեղէն մի շարժեր հին սահմանին նշանը, որ քու հայրերդ դրեր են»: Մարդկային պատմութեան մէջ քանի քանի անգամներ սահմաններու խախտումներ փեղի ունեցեր են, ով է յարգողը այս պատմիրանը: Սա կը նշանակէ, թէ մարդը որքան հեռացած է աստուածաբան այս պատմիրանէն, եւ ընդհանրապէս պատմիրաններէն: Ահա թէ ինչու պատերազմներն ու խռովութիւնները, որովհետեւ մարդը անսալով իր կիրքին ու ցանկութիւններուն, անսալով չարին դրդումին, ուրիշ բան պիտի չսպասուի եթէ ոչ թշնամութիւն եւ սպաննութիւն: Մոռնալով, որ ամէն ինչ Աստուծոյ կը պատկանի:

Ի վերջոյ, 29 հմր կը խօսի ժիր ու աշխատասէր մարդու մասին, որ կը գիտակցի որ Աստուած պարտականութիւն է փորձեցնելու կարարելու համար: Այդպիսին պիտի կանգնի ոչ միայն թագաւորներու ներկայութեան, այլ թագաւորներու Թագաւոր, Քրիստոսի ներկայութեան ստանալու համար այն հարուցումը, որ պատրաստուած է: Այնպէս ինչպէս ծուլութեան մասին, նոյնպէս ալ աշխատասիրութեան մասին Առակաց գիրքը կը սորվեցնէ: